

sevdiğinden aldığı
elinde kırmızı gülüyle ve gülüşüyle
utangaç dudaklı
koşuşturan bir kadın gibiydi sabah

ben yürürken
seni kavuşturacak bir durağa
ve düşler kurarken
bahar bulduğum bir yaprakta

parkta
o sıra
salıncakta sallanırken çocuk
saçları tükürükle taranmış
annesinin
korkmadığını söylüyordu
sıkıca sarıldığı ve
soğukluğu ile yakan zincirlerine salıncağın
yanakları kırmızıydı gül gibi

çok beklerim yeni günü
dün yok
geleceksin ya
bağlanırım avunmalara

tutsak olduğu duvarlardan çıkıp
çimlerde zıplıyordu
rüzgarla saçılıyordu parıltıları güneşin
tasmasının zincirinde yalancının mumu yanıyordu
kimliğini anımsayan evköpeği
ve havlarken o sıra karga düşürdü
gagasından özgürlüğü rüzgara

akşamdan kalmış
elinde kırmızı gülüyle ve gülüşüyle

sözsüz dudaklı
sarhoşluğum biter
sabahlar olur aramızda bu yüzden
rüzgar da alır başını gider bahar bulduğum yaprakla